

Sygn. akt V CSK 499/16

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa O. Sp. z o.o. w R.

przeciwko Z. Sp. z o.o. w R.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 lutego 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 10 maja 2016 r., sygn. akt V ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 5400 zł (pięć
tysięcy czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. - zważywszy zwłaszcza, że zaskarżone orzeczenie cechuje się prawomocnością - może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej przez pozwaną skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został na s. 3 na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Sformułowane w ujęciu strony skarżącej zagadnienie nie odpowiada wymaganiu przewidzianemu w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Sprowadza się ono do pytania o wzajemną relację między art. 49 § 1 i § 2 k.c. i przepisami ustawy z dnia 07 czerwca 2001 r. (Dz.U. 2006, nr 123, poz. 858). Symptomatyczne jest zresztą, że strona skarżąca przedstawionego zagadnienia nie osadza w uzasadnieniu wniosku na s. 11 skargi w jakimkolwiek pogłębionym kontekście prawnym, oczekując dokonania wykładni pojęcia przyłącza wodociągowego.

Również przesłanka, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. nie została wykazana. Skarżąca nie wskazała bowiem przyczyny, dla której zachodzi potrzeba dokonania wykładni przepisów art. 49 § 1 i 2 k.c. oraz art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. ani też - poza gołosłownym stwierdzeniem - nie wyjaśniła na s. 3 i 12 uzasadnienia wniosku na czy polega ewentualna rozbieżność w orzecznictwie sądów co do wykładni powyższych przepisów. O istnieniu takiej rozbieżności

nie świadczą bowiem wyłącznie orzeczenia Sądów obu instancji zapadłe w niniejszej sprawie.

W tym stanie rzeczy należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 2 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. 2015, poz. 1804), stosowanego z mocy § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U. 2016, poz. 1667).

jw

l.n